Ч. 254 (13.202). Львів, середа 16. листопада 1932. Poоktowa opłatę zapłacono ryczałtem. Рік LIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 4·00 зол.
Чвертьрічно 12·00 „
Піврічно 24·00 „
Річно 48·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Новий закон про товариства.

У „Вістнику Законів“ П. Р. з 29. жовтня 1932 р. оголошено декрет президента з 27. жовтня 1932 р. під наголовком „Право про товариства“ (Prawo o stowarzyszeniach), який почне обовязувати від дня 1. січня 1933 р. на терені цілої Польщі. З тим днем тратять обовязуючу силу всі дотеперішні закони і розпорядки про товариства, між ними і австрійський закон з 15. листопада 1867 р., на основі якого істнують у нас в Галичині всі наші товариства за вийнятком кооператив, щодо яких обовязує дальше польський кооперативний закон. Отже з найближчим новим роком прийдуть на всіх українських землях у Польщі великі зміни у правній організації наших освітніх, культурних, гуманітарних і спортових товариств, як і взагалі товариств, не обчислених на зиск, а навіть під деяким оглядом і в кооперативах, що по свому статуті займаються також освітною та культурною працею. Всі ті установи у найближчих місяцях мусять пристосуватися до постанов нового декрету про товариства. Спосіб цього пристосування визначить щойно окремий розпорядок міністра внутрішніх справ, що появиться ще у цьому році.

Оголошений декрет про товариства є значно обширніший ніж обовязуючий у Галичині австрійський закон, або ріжні польські декрети і розпорядки на північно-західних українських землях. Має він шість розділів і 63 статей. Основною ріжницею між оголошеним декретом та австрійським законом про товариства з 1887 р. є передовсім те, що декрет уводить в життя кілька родів товариств, коли тимчасом австрійський закон знав лише один рід товариств, з деяким відокремленням політичних товариств, до яких могли належати тільки повнолітні громадяни держави, які не могли творити окремих філій.

Декрет ділить товариства на три головні групи, що мають ріжні права, а саме на: 1) звичайні товариства, 2) зареєстровані товариства і 3) товариства вищої ужиточности. Та основною рисою, яка ріжнить новий і старий закон, є що інше. Головною ріжницею є те, що держава застерігає для своїх органів без порівнання більший нагляд і можність вмішуватися чинно у внутрішні справи товариства у далеко більшій мірі, ніж це було досі. Державні адміністраційні і поліційні органи матимуть тепер широку нагоду взяти дуже коротко товариства під свою опіку і це напевно відчують небаром наші „Просвіти“, Рідні Школи, Соколи, Луги, спортові товариства і т. д., не виключаючи і наших кооператив, що на підставі своїх статутів ведуть культурну діяльність. Таким робом буде належати до історії так звана широка самоуправа товариств, яка зрештою в останніх роках мала і так у практиці більше паперовий характер. Провідні думки декрету „права про товариства“ є тільки послідовним продовженням загальної лінії потравневих керманичів польської держави, що стараються захопити у свої руки якнайбільший вплив на життя і діяльність поодиноких громадян та їх збірних організацій.

Поки вийде окремою брошурою повний текст декрету закону про товариства і майбутнього розпорядку міністра внутрішніх справ в українському перекладі, вважаю річю конечною познайомити наше громадянство з найважнішими його постановами.

Як сказано, декрет обіймає шість розділів: 1) загальні постанови (ст. 1—11), 2) звичайні товариства (ст. 12—18), 3) зареєстровані товариства (ст. 19—45), 4) товариства вищої ужиточности (ст. 46—56), 5) карні постанови (ст. 57) і 6) переходові і кінцеві постанови (ст. 58—63).

Загальні постанови.

На самому початку у першій статті говориться, що право про товариства управильнює буття товариств як добровільних, вільних, тривких союзів з незарібковими цілями (ст. 1).

Польські громадяни, які скінчили 18 р. життя, можуть основувати товариства, яких цілі, устрій і діяльність не противляться праву і не загрожують безпеці, спокоєві і публичному порядкові. Основниками товариств і членами управи можуть бути тільки особи повнолітні. Шкільна молодь, з вийнятком молоді вищих шкіл, не може належати до товариств. Нешкільна молодь у віці від 14—18 літ може належати до товариств за згодою своїх правних опікунів, але не може брати участи в голосуванні над постановами та не може користати з виборчих прав (ст. 2).

Ця постанова буде мати у нас практичне значіння у таких товариствах як Соколи, Луги, аматорські кружки при читальнях Просвіти та у спортових товариствах, де членами є нераз хлопці і дівчата, що не скінчили ще 18 літ життя. Від нового року мусять вони мати дозвіл своїх батьків або опікунів, тим більше, що кожне товариство мусить вести точний реєстр членів, який остає під контролею влади.

Військові у чинній службі можуть належати до товариств тільки за дозволом міністра військових справ (ст. 3).

Чужинці можуть також основувати товариства, але рада міністрів може шляхом розпорядку ввести для них деякі інші постанови. Те саме дотичить і товариств з міжнародним характером (ст. 4).

Не можна нікого змушувати до участи в якомусь товаристві або обмежувати можність виступити з товариства, з тим, що виступаючий має заплатити свої членські вкладки по кінець господарського року, як що є така постанова в статуті (ст. 5).

Заборонено: а) творити товариства, що вимагають безоглядного послуху від своїх членів супроти властей товариства і б) лучити в товаристві цілі фізичного виховання, гімнастичні або спортові цілі з політичними цілями (ст. 6).

Державні функціонарі можуть основувати свої товариства під умовиною, що цілі товариства і його устрій не будуть в суперечности зі службовими постановами і вимогами служби (ст. 7).

Товариство, до якого належить державний функціонар, не має права робити предметом своїх товариських судів або предметом своїх постанов службової діяльности державного функціонаря, що є членом товариства, перед тим, поки зверхня влада цього функціонаря чи дисциплінарний або карний суд не заявляться щодо того функціонаря (ст. 8).

Під постанови декрету не підпадають: 1) монаші чини і духовні конгрегації та союзи, що мають на цілі виключне і безпосереднє виконування релігійного культу правно признаних церков і релігійних союзів, 2) виборчі комітети для приготування виборів до публичних установ, 3) професійні союзи, 4) промислові корпорації і їх союзи та групи й організації промисловців, покликані до життя міністром промислу і торговлі на основі окремих законних повновластей, 5) академічні товариства, закладані згідно з законом про академічні школи, 6) товариства чисто військові і 7) кооперативи з вийнятком їх культурної діяльности (ст. 9).

Рада міністрів може завести шляхом розпорядку інші постанови для товариств з цілями релігійними і конфесійними, що не підпадають під постанови ст. 9 уступ 1 (ст. 10).

Кооперативи, що ведуть культурну діяльність, підпадають під постанови декрету у ділянці своєї культурної діяльности. Вони можуть цю діяльність занехати, але про це мусять вони повідомити старосство. Професійні союзи мусять на домагання старосства подати до його відома відпис своїх протоколів і актів і державна політична влада може розвязати такі союзи, як що їх діяльність загрожує безпеці, спокоєві або публичному порядкові (ст. 11).

Звичайні товариства.

Звичайне товариство можуть оснувати найменше 3 особи. Про це мають вони повідомити старосство подаючи: 1) назву товариства, його ціль і засоби діяльности, 2) терен діяльности і осідок товариства, 3) імена та прізвища і місце замешкання основників, 4) спосіб вибору управи, 5) спосіб приняття і виступлення членів і 8) спосіб розвязання товариства (ст. 12).

Товариство може розпочати свою діяльність, якщо старосство впродовж 4 тижнів від дня внесення подання не заборонить оснувати товариство, або якщо передтим повідомить основників, що приймає до відома оснування товариства. Про вибір управи треба повідомити старосство до двох тижнів після виборів, подаючи склад і адреси членів управи та адресу домівки товариства. Так само треба повідомити старосство про кожну зміну статуту, зміну управи, як і про розвязання товариства а то найпізніше до двох тижнів (ст. 13).

Старосство може заборонити оснування товариства письменним мотивованим рішенням, якщо його істнування противилось би законам або могло спричинити загрозу для безпеки, спокою або публичного порядку (ст. 14).

Старосство може візвати управу предложити йому відпис протоколів засідань, або відпис ухвали, якщо її вписано до протоколу; може само переглядати в домівці товариства акти, книги і документи, робити собі з них записки, витяги або відписи, а також візвати управу до предложення собі актів, книг і документів товариства в означеному часі. Товариство є обовязане вести точний список членів з поданням їх державної приналежности і доставити владі на її домагання відпис списку членів (ст. 15).

Якщо товариство нарушує закони, переступає границі діяльности, означені статутом, коли не відповідає вимогам свого правного істнування, або загрожує безпеці, спокоєві чи публичному порядкові, тоді старосство може зажадати від управи кооперативи чи професійного союзу усунути загрожуючий стан, або припинити діяльність кооперативи чи професійного союзу і поставити в окружному суді внесок на розвязання кооперативи чи професійного союзу. Про розвязання рішає окружний суд, стосуючи постанови карної процедури і цей суд може ухилити рішення старосства та привернути припинену діяльність (ст. 17).

Звичайні товариства не можуть: 1) закладати відділів, 2) лучитися в союзи, 3) приймати в члени особи правні і 4) користати з публичної жертвенности або зі запомог від властей і публичних інституцій. Союзи товариств і товариства державних функціонарів для підтримання їх професійних інтересів не можуть істнувати як звичайні товариства тільки як товариства зареєстровані (ст. 18).

Звичайні товариства не є особами правними, хіба що пізніше зареєстровуються у воєвідському уряді; тоді від хвилі реєстрації стануть вони правними особами.

Д-р Степан Баран.

Наради „Сільського Господаря" в краю.

Останні тижні перейшли у нашому краю під знаком організованих виступів наших хліборобів згуртованих у „Сільському Господарі" в обороні свого безвиглядного господарського стану. По повітах відбулися повітові віча й наради у близько 40 повітах, а надзвичайне, як на господарські наради, число хліборобів, що в них взяли участь (бувало й до 1.000 присутніх на одній нараді!) свідчить про те, що справи, про які організовано заговорив „Сільський Господар", були справді актуальні й життєві. А назбиралося болячок на нашому селі чимало за останні часи — тільки не було кому занятися їх розглядом. Тому теж з такою прихильністю приняло наше село акцію „Сільського Господаря" та всюди на нарадах висказувало гадку, що справу оборони інтересів нашого села і нашого хлібороба повинен „Сільський Господар" вести і в майбутньому та бути для нас керманичем нашої власної аграрної політики. Бо інші наші економічні установи мають інші завдання, вужчий круг праці, і їм годі ставати в обороні всіх справ села так, як це може зробити єдина наша хліборобська установа — „Сільський Господар".

Теперішня акція „Сільського Господаря" покінчилася зїздами філій „Сільського Господаря" у трьох обласних містах: у Львові, Станиславові і Тернополі, а в цих зїздах взяли участь тільки представники поодиноких філій, яких було заступлених коло 50, із близько 60 повітів. На цих зїздах обмірковано у вужчому крузі ще окремі справи поодиноких областей та долучено їх до загальних господарських домагань повітових нарад. Головне Товариство „Сільський Господар" предложить вже в найближчому часі всі домагання нашого села центральній владі.

Коли „Сільський Господар" має сповняти завдання оборонця інтересів нашого села, то передовсім ця організація мусить бути відповідно поставлена на місцях. Вже при теперішній акції показалося, що ті філії „Сільського Господаря", які відповідно зорганізовані, які спромоглися на удержання власних агрономів, які стали осередками помочі і поради для нашого селянина, — що вони мають вплив на хід богатьох справ і мають значіння — бо за ними стоїть дійсно село. Мусимо ствердити відрадний факт, що активність філій „Сільського Господаря" саме серед теперішньої скрути зростає. Бо саме теперішній грізний для села час вчить нашого селянина шанувати вагу господарського знання і своєї власної господарської організації, підчас коли цієї свідомости ще не було у добрих давніших часах. З початком цього року працювало при філіях „Сільського Господаря" тільки 13 агрономів, а тепер працює їх 23-ох. Їх удержують спільними силами кооперація і „Сільський Господар". Але в кожному випадку їх удержує через свої організації власними силами наше село

Однак оборона інтересів нашого села не може обмежуватися до агрономічної праці. Вже в низці філій „Сільського Господаря" наші делегати заступають наших селян в розємчих установах для кредитових справ дрібної земельної власности і мають в цьому напрямку добрі вислідп. Ця перша практична ділянка праці приводить до переконання, скільки гроша, майна і прав тратить наш селянин через те, що ніде йому порадитись, що нема нікого, щоби його оборонити. Тому *бюра правної поради і селянської оборони при філіях „Сільського Господаря"* — це завдання усіх чинників на місцях. Це вже не тільки справа самих філій „Сільського Господаря" — але і всіх установ, що працюють для нашого села, або заявляють, що це їх завдання. Всі вони разом мусять зрозуміти, що тепер такий час, що *селянин мусить дістати пораду і поміч* у справах податків, кар, даний, довгів, відсотків, і т. д. у такому *нашому бюрі*. Це не буде ніяка конкуренція для наших адвокатських канцелярій, навпаки, це буде дуже добра нагода для того, щоби справи, за які наш селянин повинен впімнутися, скермовувати саме до рук українських адвокатів.

Вкінці ще одно. Наради „Сільського Господаря" дали доказ, що наше село обійдеться без непрошених опікунів, які для політичних цілей стараються втягнути його у ріжні псевдохліборобські імпрези. Тому твердження такого „Нового Села", буцім то активність „Сільського Господаря" проходить у рямцях „Тигодня Рольнічого", це звичайна злоба і наклеп.

Наради „Сільського Господаря" сповнили своє завдання і звернули увагу нашого селянства на найтвердшу основу нашої праці — власні сили, власну організацію, власну самодопомогу. В цьому лежить їх вага і значіння.

У справі прольонґати воєнних довгів.

Ноту британського уряду у справі воєнних довгів, доручену вашинґтонському урядові, подано 10. ц. м. до відома преси. Британський уряд висловлює думку, що міжнародні *умовини в справі воєнних зобовязань повинні бути змінені*, і пропонує урядові Зл. Держав перевести переговори в цій справі. На думку англійської преси до порозуміння може прийти тільки за ціну деяких уступок з англійського боку в справі розброєння.

Після французької та англійської ноти старається також італійський уряд добути від американського уряду згоду на відложення рати, платної 15. грудня. Зачувати, що за їхнім примером хоче піти й польський уряд. В понеділок у міністерстві скарбу у Варшаві буде в цій справі спеціяльна конференція.

—o—

Після револьти в Женеві.

Похорон жертв, убитих підчас кривавих заворушень у Женеві, відбувся досить спокійно. 24-годинний загальний страйк скінчився в неділю. Демонстрації по інших містах зліквідовано швидко. Військова влада демобілізує військо, що показалося непевним. У Женеві арештували 22 вояків, що прилучилися до демонстрантів, за зломання дисципліни й непослух. Стверджено, що заворушення викликали комуністи, які прибули до міста під фальшивими назвищами. Надіються загострення курсу супроти швайцарських і проїзжих комуністів.

Серед наших „русских".

Зїзд делеґатів „общества Качковського".

В дні 1. листопада ц. р. відбувся у Львові IV. зїзд делеґатів „общества ім. М. Качковського", на якому, як подає „Русскій Голос", було 257 делеґатів читалень, філій і центральної управи того т-ва. Зїзд отворив голова т-ва Я. Вербицький, на якого предложення вибрано президію: голова д-р М. Сохоцький з Турки, заступники о. П. Скоморович із Диниск і Антін Телішевський із Беньковець, секретар Ю. Копистянський зі Львова. На зїзді виголосили реферати: Я. Вербицький про діяльність управи т-ва, Н. Третяк про фінансовий стан т-ва і Г. Малець про купно і продажу нерухомостей т-ва.

З реферату Я. Вербицького довідуємося, що „общество Качковського" має 225 читалень (цікаво, скільки діяльних?), у тому 9 нововідкритих у мин. році, і 6 філій (нововідкрита у Станиславові). Найдіяльніші філії т-ва в Бродах і Самборі. Відкрита в цьому році читальня Качковського у Львові (Краківська ч. 17 — членів 132) розвивається добре. Наклад видань т-ва, не зважаючи на крізу, не зменшився. З дальшої части реферату Вербицького, як і з обох черговик рефератів видно, що фінансовий стан т-ва дуже тяжкий. Вказує на це м. ін. і принятий внесок Г. Мальца такого змісту: „Зїзд уповажнює управу т-ва занятися продажю майна т-ва в таких місцевостях, де т-во не конче потребує нерухомого майна, а гроші з того вжити на поширення діяльности і на будову домів для читалень". Очевидно — гроші ці підуть у першу чергу на вдержання централі.

Після дискусії переведено доповняючі вибори до управи і контр. комісії. До управи т-ва вибрані: дир. Я. Вербицький, проф. д-р Адріян Копистянський, д-р Ольга Шкірпан-Ганасевич, радн. Н. Третяк — всі зі Львова; заступники: інж. Н. Винницький з Галича, адв. Вол. Кордасевич з Радивилова і Лука Старицький зі Знесіння. До контр. комісії: М. Заяць, радн. Е. Перваровський і В. Лемех; заступники: Г. Ткачук із Кривого і Б. Труш зі Станиславова.

З принятих внесень відмітимо отсі: 1) збільшити люстраторську і ревізійну діяльність по читальнях і з тією метою приняти до праці нові сили; 2) улаштувати „День ощадности" від 15. грудня до 1. І. 1933, в якому то часі кожний „русскій" обовязаний зложити найменше 10 сотиків на цілі т-ва і на підтримку москвофільської преси. Крім цього зїзд поставив такі побажання до управи т-ва: 1) улаштувати сільсько-господарські і торговельні курси і 2) звернутися до Апостольського Престолу з проханням дозволити гр.-кат. духовенству брати участь у панахидах і святах у честь талергофців.

Зїзд був попереджений богослуженнями у греко-кат. і православній церкві. Після зїзду відбувся вечір-концерт у честь талергофців.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З 16. ЛИСТОПАДА 1932.

ПРОСПЕР МЕРІМЕ. 9)

ВОВКУЛАКА.

Я волів би був зістатися в бібліотеці і робити свої записки, але я не вважав за відповідне висловлювати якенебудь інше бажання і противитися волі мого шляхотного господаря. Я згодився. Коні чекали на нас перед ґанком; трохи далі хлопець тримав на шворці собаку. Граф задержався на хвилину і, звертаючися до мене, спитав:

— Пане професоре, ви знаєтеся на собаках?

— Дуже мало, Ваша Світлосте.

— Староста із Зоран, де маю свої землі, посилає мені цього гончака, про якого оповідає чуда. Дозволите, що я погляну на нього?

Закликав хлопця, який привів собаку. Це було дуже гарне звіря. Освоєний уже з хлопцем, гончак скакав весело і видно було, що був повний вогню; але на кілька кроків від графа сховав нараз хвіст під себе і кинувся взад, немов пробиблений наглим переляком. Граф погладив його, причому пес дивно плачливо заскавулів, і приглянувшися йому оком знавця, сказав:

— Думаю, що буде добрий. Хай там його добре доглядають.

Потім сів на коня.

— Пане графе, — сказав до мене граф, коли ми вже були в замковій алеї, — ви бачили переляк цієї собаки. Я хотів, щоби ви самі були свідком цього... Ви, учений, повинні розвязувати загадки... Чому звірята бояться мене?

— Справді, пане графе, ви робите мені честь тим, що вважаєте мене за якогось Едипа. Але я тільки звичайний професор порівняльного мовознавства. Можливо, що...

— Мусите знати, — перебив він — що я ніколи не бю ні коней ні собак. Я не маю серця вдарити бідного звірятн, яке зробило якусь дурницю, не здаючи собі з цього справи. Одначе ви не повірилиб, який страх чують передімною коні і собаки. Щоби призвичаїти їх до себе, я потребую вдвоє стільки труду і часу як хто інший. Наприклад ось кінь, на якому ви їдете; треба було дуже багато часу, заки я освоїв його; тепер зате він спокійний як ягня.

— Я думаю, пане графе, що звірята фізіономісти, і що вони відчувають миттю, чи людина, яку бачать вперше, має серце для них чи ні. Підозріваю, що ви любите звірята тільки задля послуг, які вони вам віддають; навпаки є люди, які мають природний нахил до деяких звірят, і ці звірята це притьмом завважують. Я, наприклад, маю від дитинства інстинктове замилування до котів. Вони рідко коли втікають, коли я наближаються, щоби їх погладити; і ще ніколи ніякий кіт мене не подряпав.

— Це дуже можливе — сказав граф. — Дійсно, я не маю того, що називається симпатією до звірят... Вони зовсім не варта більше як люди... Веду вас саме, пане професоре, в пущу, де саме тепер побачимо величаве царство звірят, „маточник", великий звіринець, велику фабрику звірят. Згідно з нашими національними віруваннями ніхто не проник ще в її глибину, ніхто не зміг ще дістатися в саме нутро цих лісів, цих трясовин, за виїмком, річ ясна, панів поетів і чарівників, які пролізуть усюди. Там живуть звірята в республиканському ладі... чи може мають конституційне правління, цього вже не можу вам докладніше сказати. Льви, медведі, лосі, жубри (це наші тури) все це живе у великій згоді. Мамут, який заховався ще там, тішиться там великою пошаною. Він є, я думаю, маршалком сойму. Мають вони дуже сувору поліцію, і як тільки знайдеться поміж ними якийсь злочинець, судять його і проганяють. Попадає тоді з дощу під ринву; мусить тинятись по краю людей... Мало хто виходить звідти живий*).

(Продовження буде.)

—o—

*) Гляди „Пан Тадей" Міцкевича; — „La Pologne captive". Шарль Ежмон. (Прим. автора.)

Розправа проти б. посла о. д-ра В. Пеллxа перед Найвищим Судом в Варшаві.

В часі від 17. до 20. травня ц. р. відбулася перед судом присяглих у Львові карна розправа проти б. посла УНДО о. д-ра Володимира Пеллі-ха, пароха в Радехові, після котрої засуджено його за злочин з § 65. к. з., докований змістом двох вічевих промов, на кару тяжкої вязниці терза 6 місяців, при чому відмовлено внескови оборони на завішення кари.

Проти цього присуду вніс оборонець адв. д-р Степан Біляк касацію.

На днях відбулася у Варшаві касаційна розправа, після котрої Найвищий Суд уваглядив частинно касаційні внески обор. д-ра Ст. Біляка і присуд окр. суду у Львові ухилив відносно виміру кари, признаючи відмову львівського суду внескові на завішення кари неслушною.

Коли ж Найвищий Суд по думці постанов закону сам не має права примінити завішення кари — перекавав це до вирішення окр. судові у Львові, при чому спростував кваліфікацію злочину з § 65. к. з. на відповідну постанову обовязуючого польського кодексу.

Відгомін ліських подій.

Третя партія 12-ти підсудних перед судом у Сяноці.

В середу 9. листопада ц. р. вже втрете ставуло перед судом у Сяноці дальших 12 підсудних селян, яких прокуратор потягнув до відповідальности за відомі ліські події.

Біля 9 год. рано заповнили судовий коридор окружного суду в Сяноці найближчі свояки підсудних та свідки. На воскових обличчях селян малюється не лише фізична втома, спричинена тяжкою і далекою дорогою (до Сянока 4 милі дороги), але ще більше видніють на них сліди напівголодного животіння. На 12 обвинувачених половина відповідає з вільної стопи. Всі вони взагалі — селяни з Бібрки, ліського повіту; лише останній підсудний походить зі села Забродя, також ліського повіту. Між підсудними одна молода жінка та двох римо-католиків, а саме перший і останній. Підсудні, це: 1) Ян Задорожний, 2) Дмитро Бучковський, 3) Степан Бучковський, 4) Михайло Дудяк, 5) Тимко Дашкевич, 6) Яким Юрко званий „Баль", 7) Юрко Савіяда, 8) Михайло Мадея, 9) Анастазія Куш, 10) Микола Дропко, 11) Йосиф Куш званий „Пастух" і 12) Йосиф Уляновський. Лише деякі вміють читати і писати, а решта неграмотні.

Трибуналові проводив радник А. Безуха, а як вотанти засіли радники Петровський і Бернгавт. Обвинувачував прок. Цішкович, а боронили перших шістьох підсудних **адв. д-р Василь Блавацький,** д-р Й. Шпіґель і І. Фель.

Акт обвинувачення.

Всіх підсудних притягнув прокуратор до відповідальности за злочин зі статті 248 § 2. к. з. тому, що вони нібито зловили в дні 30. червня ц. р. у Бібрці, враз з іншими людьми з юрби, інж. Рудольфа Добруцького, обмежили його свободу, бо перешкодили йому в дальшій дорозі та до того ще й побили.

Пошкодований, каже акт обвинувачення, вертав з Ліська до Дверник через Бібрку. Вже перед Бібркою побачив, що в селі люди позбиралися в гурти. Підійшовши ближче побачив у людей палиці і дрючки. В селі юрба придержала пошкодованого, але він, прочуваючи лихо, вирвався з перстеня юрби і почав утікати. Спершу прибіг до двора, а по кількох хвилинах дальше побіг над Сян, який перебрив у брід і сховався у корчах. Юрба віднайшла його, обкидала камінням, побила і відвела назад до села Бібрки, до війта. По дорозі один з юрби вирвав пошкодованому годинник з ланцюшком. У війта перетрусили пошкодованого і відвели до сусіднього села Мичковець.

Далі акт обвинувачення закидає підсудному Дмитрові Бучковському, начеб то він саме вирвав годинник з ланцюшком пошкодованому і тому прокуратор закидає йому ще провину зі статті 257 к. з.

Підсудні заперечили вину, кажучи, що пошкодованого перший раз у житті бачуть у суді. Деякі підсудні заявили, що критичного дня взагалі не були між юрбою, а інші підсудні зізнали, що були вправді серед юрби, але не били пошкодованого. І тому підсудні дуже здивувалися, що пошкодований обтяжив аж сімох підсудних, як безпосередніх винуватців його побиття. Зокрема підсудний Ян Задорожний, який оповідає про поведінку з ним на станиці поліції в Вільшаниці, заявив, що він, побоюючись за своє життя, обтяжував геть усіх тих підсудних, яких імена прізвища назвали йому. Далі підсудний заявив, що лікар ствердив у нього побиття і тому вже невдовзі буде розправа проти тих поліціянтів, яких назвав підсудний. Обв. Ян Задорожний признався, що вів пошкодованого з корчів до війта, але на те, щоби його поліція вилегітимувала, бо пошкодований не мав при собі жадних паперів, хоч називав себе торговельним агентом.

Зізнання свідків.

Свідок інж. **Рудольф Добруцький,** поляк, закріплений, піддержував акт обвинувачення в цілій основі. Свідок зізнав, що критичного дня біля 4. год. пополудні вертав з Ліська до Дверник. У Бібрці заявив селянам, що є агентом фірми Шутлеворт зі Львова. Тоді селяни переведи трус і забрали йому паличку. Свідок, боючись за своє життя, почав утікати до двора і тоді юрба пустилася за ним у погоню. Одночасно в селі люди заворушились і вибігали з хат, прилучувалися до погоні. Між жінками розійшлася поголоска, що втікаючий, це той пан, який крутився попереднього дня біля панщиняної каплички в Бібрці. Це лише підбадьорило селян і вони вкінці зловили пошкодованого, потурбували його та відвели до війта.

Свідок заявив, що Ян Задорожний був тим, який провадив його попід руки до війта та підбурював юрбу до бійки і сам бив. Далі обтяжив підсудного Дмитра Бучковського, як того, що забрав йому годинник. Крім того свідок обтяжив ще підсудних Степана Бучковського, Михайла Дудяка, Якима Юрка, Михайла Мадею і Анастазію Куш, як безпосередніх напасників, які його побили. Підчас його зізнань підсудні схвильовані раз-у-раз зривалися зі своїх місць і заперечували зізнання свідка Добруцького, не зважаючи на успокоювання предсідника і оборонців.

Переслухано ще 8-ох свідків, які виказували алібі поодиноких підсудних і заперечували причасність підсудних у юрбі, яка збиткувалася над пошкодованим.

По промовах прокуратора, який піддержував акт обвинувачення у цілій основі та оборонців, які збивали тези акту обвинувачення і доказували непричасність підсудних, трибунал замкнув розправу.

Присуд.

В четвер 10. листопада в 12 год. в полудне проголошено присуд, яким засуджено Яна Задорожного і Дмитра Бучковського по півтора року вязниці, Степана Бучковського на 15 місяців, а Михайла Дудяка, Тимка Дашкевича, Михайла Мадею і Анастазію Куш по 1 році вязниці. Решту підсудних звільнили від вини і кари. Засудженим, крім Дмитра Бучковського, припинили кару на 5 років і випустили їх на волю. У вязниці залишили також ще Михайла Мадею, бо проти нього ведеться ще слідство за інший злочин у звязку з ліськими подіями.

Оборонець д-р В. Блавацький зголосив щодо присуду Дмитра Бучковського відклик.

*

Ще дві розправи.

З початком грудня відбудуться знову дві розправи у звязку з ліськими подіями.

—o—

Українські мистці маніфестують із чільними чужинцями.

Париж, 8. листопада 1932.

Вчора, 7. листопада, ми всі переживали велике свято для українського малярства за кордоном: у Парижі, під еґідою Українського Національного Музею у Львові, відбувся вернісаж-відкриття вистави Групи Українських Малярів у Парижі разом із запрошеними чужинцями.

Нарешті майже річні зусилля організаторів вистави завершилися повним успіхом, аби не сказати тріюмфом рідного мистецтва.

У Galerie Léon Marseille, одній із найліпших і найшляхотніших своєю традицією ґалерій від 2. до 7. год. юрба весь час заливала салі, де були виставлені твори 38 артистів, у цьому 16 українців. Група українських артистів, заступлена такими іменами: Андрієнко, Бабій, Борачок, Глущенко, Грищенко, Хмелюк, Хмелюкова, Кричевський, Левицька, Маніловська, Никифор, Омельченко, Перебийніс, Рубісова, Третяків і Зарицька. Із чужинців узяли участь у виставі: Ансільон, Блян, Бріяншон, Дюфі, Ді Марборе, Фріз, Ано, Еро, Олі, Жанен, Леґе, Льоте, Лютрей, Маршан, Удо, Пеліс, Де Пізіс, Северіні, Тірман, Тоцці, Ван Донґен і Де Варокіє.

Всіх цих артистів обеднує спільна фірма „Париська школа".

Імена Дюфі, Льота, Маршана, Фріза, де-Варокіє, Ван Донгена, де Пізіса, Северіні та Тоцці говорять самі за себе, а твори, що вони дали на цю виставу, були настільки нові та цікаві, що неодин із глядачів висловлював думку, що цільністю враження наша вистава дорівнює Осінньому Сальонові. Цю фразу не можна вважати тільки зайвим компліментом на адресу організаторів вистави і то тому, що деякі з чільніших згаданих артистів, не виставляють своїх творів по Сальонах, а по друге тому, що провідний гурт молодих представників сучасного малярства Блян, Бріяншон, Леґе та Удо, перед образами яких найбільше зупиняються в Сальоні — всі прислали свої свіжі твори на нашу виставу, крім того решта учасників, це так звані „члени-соцієтери" Осіннього Сальону.

Обидва поверхи ґалерії були освітлені „a giorno" шумна юрба, журналісти, критики, фотографи, на вулиці низка авт, робили враження великого для ґалерії дня — вернісажу, на який завітала, цим разом численна українська кольонія, багато наших приятелів-чужинців і широке коло постійних відвідувачів цієї відомої ґалерії.

Вистава триватиме ще кілька днів; потім вона буде спакована в скрині і відправлена до Львівського Національного Музею, де її побачать львовяни такою, якою була в Парижі і зможуть самі судити наскільки вдалося організаторам вистави осягнути поставлену ними мету, а саме: зробити спільною виставою у Парижі маніфестацію єдности українських малярів із найчільнішими чужинцями-артистами. Ця мета, осягнена цілковито. Чільніші мистці давно вже слідкуючи за українською молодю признають її досягнення і згодилися без застережень на наше запрошення на спільну виставу. Крім цього вистава мала дати можливість широкій париській публиці познайомитися із групою „Париської Школи" як єдністю, що хоче підкреслити свою солідарність праці та розуміння ідеалів сучасного мистецтва.

Львівська громада матиме змогу оглянути той чималий організаційний здобуток наших париських мистців, який коштував їх багато праці та часу.

О. Л-ко.

Самоврядні вибори в Німеччині.

БЕРЛІН, 14. XI. ПАТ. Минулої неділі відбулися вибори до самоврядних установ у Саксонії, Любеці і басейні Сари. Фреквенція голосуючих 70 до 80 прц. На загал замітний приріст *націонал-соціялістичних і комуністичних голосів* та в деяких округах пересунення голосів на ліво. Досі нема ще остаточних вислідів із багатьох округів

ПРОФ. БАРТЕЛЬ У ПРИСТОРА.

ВАРШАВА, 14. 11. ПАТ. Бартель відвідав премієра Пристора в його приватних апартаментах.

За звільнення японських горожан.

МОСКВА. 14. XI. ПАТ. Японсько-манджурська комісія під проводом шефа японської військової комісії у Харбіні прибула на стацію Мосевская, щоби розпочати переговори з ген. Ступцьовом. Переговори мають на меті осягнути порозуміння з ґенералом і звільнення усіх японських горожан, яких він держить у неволі на території, що підчинена його владі.

—o—

Хто руйнує українську пресу?

Перший виказ післяплатників „Діла“, що не хочуть вирівнувати залеглостей.

Згідно з заповідю, яку ми проголосили в місяці преси жовтні, публікуємо на цьому місці перший виказ тих післяплатників нашого щоденника, які не хочуть і не вважають за свій обовязок вирівнувати залеглости за щоденник. Ось вони:

1) П. Яків Заузляк, Чортків, зол. 47.50; 2) п. Григ. Гураль, Підгайчики, п. Зборів зол. 42.20; 3) д-р Сем. Гладкий, Рогатин, зол. 40.—; 4) о. Мих. Ганушевський, Угорники, п. Станиславів, зол 47.50; 5) о. Ем. Гомза, Бахновате, п. Турка н. Стр. зол. 52.50; 6) п. Стеф. Воркун, Борщів, зол. 19. 50; 7) Укр. Коопер. Банк, Ковель, зол. 53.50; 8) п. Омелян Волосянський, Угерці Винявські, п. Рудки, зол. 40.—; 9) о. Березинський Роман, Оглядів, зол. 32.50; 10) о. Вас. Чиж, Поділівці, п. Джурин, зол. 40.50; 11) п. Іван Мирон, Цора, зол. 27.50; 12) п. Софія Білинська, Карлів, п. Залуче, зол. 44.50; 13) д-р Гр. Стецюк, Підгайці, зол. 58.50; 14) п. Мирон Луцький, Янчин, зол. 58.50; 15) д-р Яцкевич Яр., Старий Самбір, зол. 53.50; 16) п. Роман Могета, Нягрин, п. Велдіж, зол. 48.50; 17) п. Олекс. Дідицький, Калуш, зол. 73.50; 18) о. Іван Дорик, Вільхівка, п. Дуба, зол. 43.50; 19) п. Петро Іваськів, Денисів, зол. 68.50; 20) п. д-р Гр. Куріца, Микулинці, зол. 56.—; 21) о. Корн. Куницький, Букачівці, зол. 44.50; 22) Коопер. „Єдність“, Журавно, зол. 58.50; 23) п. Вол. Дармохвал, Журавно, зол. 36.— 24) о. Ст. Юзич, Книгиничі, зол. 111.90; 25) о. Мик. Гонюк, Залуче, п. Матиївці, зол. 63.50; 26) д-р Кречковський Маріян, Потік Золотий, зол. 53.50; 27) п. інж. Брилинський, Милована, п. Стриганці, зол. 41.50; 28) д-р Мандичевський Я., Чортків, зол. 58.50; 29) о. Волод. Вергун, Красноїла, п. Ясенів Горішний, зол. 49.50; 30) о. Ник. Дереш, Молодиньче, п. Бортники, зол. 46.50; 31) о. Ник. Гентіш, Загір'є, зол. 54.50; 32) о. Пилипчук Вас., Любша, п. Журавно, зол. 44.50; 33) о. Вол. Куницький, Оріховець, п. Підволочиська, зол. 39.50; 34) о. Яків Зробек, Білоголови, п. Оліїв, зол. 59.50; 35) о. Яків Дутчак, Сковятин, п. Королівка, зол. 34.50; 36) о. Ів. Худик, Шмітків, п. Мошків, зол. 39.50; 37) п. Всеволод Левицький, Львів, зол. 61.—; 38) о. Садовський, Львів, зол. 58.00. — Всі залеглости вичислених післяплатників виносять 1957 зол. і 40 сот. або кругло *дві тисячі золотих.*

Розправа проти б. посла д-ра О. Когута.

В понеділок 14. ц. м. почалася у Львові нова розправа проти б. посла д-ра Осипа Когута. В днях 7.—10. березня ц. р. відбулася перед львівським судом присяглих розправа проти б. посла УСРП і берестейського вязня, д-ра Осипа Когута, адвоката в Богородчанах, якого за промови на вічах засудили тоді на півтора року вязниці. Оборонці засудженого внесли проти того присуду відклик до Найвищого Суду, який на засіданні 15. IX. ц. р. *цей присуд зніс*, тому справа прийшла *вдруге під розгляд суду присяглих у Львові.* Розправі проводить о. с. *Тертіль*, як вотанти засідають судді *Бендашевський* і *Млинарський.* Обвинувачує прок. *Вондраш*, боронять адвокати д-р *Ганкевич* і д-р *Старосольський.*

ЗІЗНАННЯ ОБВИНУВАЧЕНОГО.

Після відчитання акту обвинувачення предсідник подає до відома, що наслідком амнестії відпали деякі злочини обвинуваченого, що були в першім акті обвинувачення (підбурювання проти другої національности, збіговище, спротив владі і публ. насильство). Потім зізнавав обвинувачений, подаючи, що він має 40 літ, є безконфесійним, є батьком троїх дітей і належить до української соціялістично-радикальної партії, яка все була і є партією леґальною та різко поборює всяку нелеґальщину і з націоналістичного і комуністичного боку. Партія ця видала навіть брошуру проти нелеґальної акції, чого не зробила ніяка інша політ. партія. Не вела теж соц.-рад. партія ніякої пропаґанди на заграничному терені. Обвинувчений, як карний член партії, поступав завсіди згідно з ідеольоґією і програмою партії, тому до ніякої вини не почувається. З черги обвинувачений переповідає подрібно хід своїх віч у Княжім, Підмихайлівці, Яворові, Богородчанах, Забережі, Невочині і Яблонові, кажучи, що де на вічу були представники староства, люди з вищою освітою, себто референдарі, там вони у своїх реляціях подавали менш більш вірно про те, що чули у промовах, а де на вічу були тільки постерункові, там вони звичайно у своїх реляціях багато дечого наплутали. Звідси й пішли ті закиди проти нього, що лягли в основу акту обвинувачення. При кінці обвинувачений заявляє, що він, довідавшись, що проти нього вплинуло до сойму внесення на видачу, сам домагався своєї видачі судам.

ЗІЗНАННЯ СВІДКІВ.

Як перший свідок зізнавав *Ян Піскозуб*, тепер староста в Долині, який потвердив у загальному тези акту обвинувачення дотично віча в Княжім, на якім він був представником староства. Таксамо зізнав постерунковий *Едвард Левандовський*, тепер у Стецевій коло Снятина.

Свідки-селяни *Тимофій Фодчук* і *Стефан Никифорук* зізнають, що були на вічу в Княжім, але промова обвинуваченого не містила ніяких підбурювань.

По павзі зізнавали дальше свідки прокуратури й оборони на обставину інших віч.

Розправа скінчиться мабуть завтра.

Нова Палата Адвокатів у Львові.

В доповненні до вчорашнього звіту про Загальні Збори Адвокатської Палати повідомляємо, що при голосуванні над складом нових властей адвокатської самоуправи перейшла величезною більшістю листа т. зв. Товариського Комітету порозуміння, поручена м. ін. також представником Союзу Українських Адвокатів.

З українців перейшли такі адвокати:

До Адвокатської Ради: д-р Іван Блажкевич (Дрогобич), д-р Альфред Говикович і д-р Іван Кміцикевич (Львів); *до Дисциплінарного Суду:* д-р Лев Ганкевич і д-р Михайло Волошин; *до Комісії фонду допомоги та товариської забезпеки:* д-р Степан Федак (Львів), д-р Вол. Гуркевич (Самбір) і д-р Мих. Волошин (Львів); *до Ревізійної Комісії* д-р Ол. Марітчак, д-р Кость Паньківський і д-р Степан Шухевич; *до Ініціятивної Комісії:* д-р Юліян Лещій і д-р Степан Шухевич; *як Екзамінатори:* д-р Степан Баран (Тернопіль), д-р Евген Давидяк (Львів), д-р Вол. Загайкевич (Перемишль), д-р Пилип Евин (Львів), д-р Вол. Ільницький (Дрогобич), д-р Кость Левицький (Львів), д-р Олександер Надраґа (Львів), д-р Ярослав Олесницький (Золочів), д-р Юліян Олесницький (Станиславів), д-р Вол. Старосольський (Львів) і д-р Андрій Чайковський (Коломия).

Поміж резолюціями Заг. Збори Адвокатів прийняли теж резолюцію, яка домагається зміни декрету про новий устрій адвокатури в тих точках, які звужують автономію адвокатури, узалежнюють цю останню від міністра справедливости та вможливлюють доступ до адвокатури одиницям без відповідних фахових кваліфікацій.

Французька преса про французьку й анґлійську ноту.

ПАРИЖ, 14. XI. ПАТ. Часописи подають тексти французької та анґлійської ноти й зазначують їх схожість. Більшість преси одобрює французьку ноту. „Пті Парізіен“ пише, що нота не лише відповідає становищу, яке заняла Франція у цій справі, а навіть не дає основ для ніякої критики ні полеміки. Годі вірити, додає часопис, щоби Гувер і Рузвельт могли відмовити права звернутися до Зл. Держав у справі довгів, бо ця відмова уневажнила би льозанський трактат і потопила би знову світ у фінансовім, господарськім і політичнім хаосі. Це відповідальність, якої не схоче на себе взяти ні уступаючий ні будучий президент.

„Ексцельзіор“ твердить, що кріза доказала, що для всесвітньої господарки неможливо тревати в парадоксі, який основується на скасуванні відшкодувань, від яких залежить платнича здібність усіх европейських держав, а рівночасно піддержування воєнних довгів супроти Америки, довгів, яких сплачування позбавлене всяких засобів перелиття наслідком митної політики Зл. Держав. „Ексцельзіор“ зазначує, що держави можуть сплачувати лише товарами. Для Америки вибила година, в якій мусить вибрати між своїми вірительностями в Европі й европейською клієнтелею. Ревізія довгів, доторкає менше американського податника, ніж відложення німецьких довгів доторкнуло французького податника. Коли хочемо, щоби світ не збанкротував, конференція в справі довгів повинна бути продовженням всесвітньої господарської конференції.

З життя наших установ.

Свято книжки у Знесінні.

Дуже симпатичний вечір пережили учасники „Свята книжки“ у Знесінні в неділю 13. ц. м., що битком виповнили доволі простору салю тамошньої читальні „Просвіти“, яка працює чи не найкраще з усіх львівських передмість. Свято це пройшло незвичайно успішно не тільки з уваги на добірну програму, але й на просто зразкове її виконання.

На програму свята склалися: добре обдуманий реферат п. Ставничого, солідно вивчені мішані хори, що відспівали цілу низку пісень під проводом пп. Шуста і Миляніського, добре виголошені декламації пп. Панкевичівної, Дециківної і Шуста, смичковий квартет (пп. Лотоцька, Лемішка, Ставничий, Цар), що виконав бездоганно „Народні пісні“ Безкоровайного, вязанка нар. пісень на цитру, відіграна п. Богданом Ракочієм та ціла низка (8) яґілок у виконанні 18 дівчат, що виступили всі у прегарних нар. строях. Ця точка, що її вивчив дівчат дир. д-р О. Бариляк, який подав публиці також відповідні пояснення, виведена була так прецизно й гарно і з таким захопленням, що вона стала справжньою атракцією вечора, заступивши видцям найкращий балет. Закінчилося свято ефектовним живим образом, що представляв вагу освіти для ріжних станів нашого народу.

На марґінесі цього дійсно гарного свята дозволимо собі висловити побажання, аби ініціятива і щира праця п. дир. Бариляка найшла зацікавлення і зрозуміння в усіх кругах українського населення Львова. З цією метою варто би спопуляризувати яґілки у доброму виконанні по всіх читальнях Львова й інших наших міст, де цей рід народньої творчости майже зовсім невідомий.

І. Н.

По широкому світі.

— Гувер запросив Рузвельта на нараду в справі воєнних довгів.

— Політичні вязні в Білефельді продовжують голодівку.

— Місто Санта Круц на Кубі є так знищене буревієм, що нема мови про його відбудову.

— Польський віцеміністр закорд. справ ґр. Шембек виїхав до Парижа й Льондону.

— Під ратушем у Льозанні кинули бомбу, що ранила тяжко 5 осіб.

ДО ПАЛЕСТИНИ.

ВАРШАВА, 14. XI. ПАТ. Сьогодні виїхало з Варшави 300 жидівських еміґрантів і піонірів, що дорогою на Триєст ідуть до Палестини.

НОВИНКИ

— **Театр ім. Тобілевича у Львові.** На ріжні запити, звернені до нашої редакції у справі білетів на вистави театру ім. Тобілевича подаємо до відома, що їх можна замовляти раніше у „Народній Торговлі“, а вечором при касі „Театру Ріжнородностей“. Ціни білетів від 1.20 зол. до 3.30 зол. Від пятниці, 18-го, театр дасть чотири вистави в салі „Народнього Дому“ на Знесінні.

— **Свято для вшанування 60-ліття Богдана Лепкого** відбудеться в Кракові 20. ц. м. заходом усіх українських культурно-освітніх товариств. В 11. год. передпол. у театрі „Багателя“ Святочна Академія. Свято попередить молебень у парохіяльній церкві при вул. Вісльній в год. 10. Привіти і зголошення участи слати на адресу: Філія Т-ва „Просвіти“, вул. Ягайлонська ч. 10. III.

— **Українське Т-во Допомоги Інвалідам (УКТОДІ)** дістало дозвіл усіх трьох воєвідських урядів на переведення публичної збірки жертв на збіркові листи в днях 13—14. грудня ц. р. на терені львівського, тернопільського і станиславівського воєвідства. Подаючи це до загального відома, просимо усі наші Філії та Збіркові Повітові Комітети приготовити собі адреси збірщиків, які повинні мати „довуд особисти“ або військову книжочку. Збіркові листи, леґітимації і все потрібне до збірки вишлеться на днях на адреси Збіркових Комітетів. УКТОДІ просить все громадянство, а в першу чергу Збіркові Комітети і Філії доложити всіх зусиль, щоби збірка випала вдоволяючо. Львів, Руська 3/II. — **УКТОДІ.**

— **В Українському Науковому Інституті в Берліні** відбувся 11. ц. м. виклад д-ра Д. Олянчина на тему „До історії торговельних зносин України з надбалтійськими краями“.

— **В справі „Українського Голосу“ до відома інтересованим.** На харчеву допомогу політичним арештованим у вязниці суду в Перемишлі складали їх родини ріжні квоти до рук адміністрації „Укр. Голосу“ в Перемишлі. Тому що орґанізація харчевої помочі політичним вязням на прошення їх родин спочиває виключно в

моїх руках, про що адміністрація „Укр. Голосу" знає, подаю всім інтересованим до відома, що з виїмком одної часткової квоти, про яку знаю, що не покриває всіх до „Укр. Голосу" на ту ціль надсиланих датків я з адміністрації „Укр. Голосу" надсиланих сум на харч для політичних вязнів не одержав. — **Адвокат д-р В. Загайкевич.**

— **Непошанування прав української мови.** В дні 4. листопада ц. р. вніс д-р Роман Слюзар, адвокат в Микулинцях, подання до скарбового уряду в Тернополі до Ч. 9733/5/32 в справі розложення на місячні рати виміреного доходового податку в українській мові. Скарбовий уряд звернув це подання д-рові Слюзарові неполагоджене з дописком, що просьба буде розглянена після виготовлення подання в урядовій мові. На цей безправний поступок скарбового уряду вніс др Слюзар зажалення до міністерства скарбу.

— **Страйк у гуті скла.** У понеділок вибухнув страйк робітників Польської Гути Скла у Коросні. Причиною страйку є залягаючі робітничі платні в сумі около 70.000 зол.

— **Мотоцикль зударився з возом.** На дорозі з Кросна до Місця Пястового інж. Шулер, що їхав мотоциклем, наїхав на віз, що їхав неприписовим боком. Мотор розбився, інжинір тяжко потовкся.

— **Катастрофа польського літака.** У понеділок у Журавиці біля Перемишля польський військовий літак наслідком дефекту мотору впав на землю та розбився. Пор. Штайсінгер вискочив із літака з легкопадом, а рядовика підчас спадання викинуло з літака й він потовкся.

— **Протижидівські ексцеси у Львові.** Минулої суботи й неділі Львів був видовищем протижидівських ексцесів, яких допускалася польська академічна молодь. Як вже в попередньому числі „Діла" зазначено, львівські ексцеси були відгомоном подібних подій у Варшаві та Кракові, з тою ріжницею, що в тамтих містах поліція зліквідувала їх далеко швидше. У Львові студенти громили жидів у суботу до пізної ночі, опісля повторили те саме за кількома наворотами в неділю. Демонстранти вибили в середмісті в багатьох жидівських склепах шиби вартости 20 тис. зол., причому не обійшлося й без грабунків, яких допускалися, як зазначує польська преса, вуличне шумовиння. Участь в ексцесах приписують теж комуністам. Поліція, кінна й піша, розганяла демонстрантів ґумовими палками та водою із сикавок. Арештовано кільканадесять студентів, що відповідатимуть за свої вчинки перед компетентними владами (адміністраційною, академічною й судовою).

— **Вбивство на Левандівці.** Безробітний муляр Владислав Дзяд убив на Левандівці свого співльокатора Оржеховського, кольпортера часописів і за це відповідав в суботу, 12. ц. м. перед судом присяглих у Львові. Присяглі потвердили питання тільки щодо невмисного вбивства і суд засудив його на пять літ вязниці. Боронив д-р Л. Ганкевич. Коли попередня розправа розкрила сумні відносини на селі, то ця розправа кинула просто жахливе світло на відносини передмість Львова.

— **Бійка сільських хлопців з трагічним закінченням.** Дня 8. листопада ц. р. прибув до церкви в Милятині пов. Городок Ягайл. церковний хор з Довгомостиск, мостиського повіту, щоби звеличати свято св. Дмитра, яке є храмовим святом милятинської церкви. Громади Милятин і Довгомостиска зі собою безпосередньо межують — і як це на жаль часто буває — молодь обох тих сусідніх сіл зі собою ворогує, а зокрема молодь Милятина (в якому переважають поляки), часто викликувала бійки з молодю Довгомостиск (де переважають українці). Коли милятинські „Стшельци" довідалися, що до милятинської церкви прибули довгомостиські хористи, тоді узброївшись, прийшли під милятинську церкву і стали на дорозі побіч церкви співати польські пісні. Це спричинило, що частина хористів вийшла на дорогу, а тоді „стшельци" почали бійку. В часі бійки хтось ударив стшельця Степана Кокорудзу з Милятина так сильно ножем у груди, що цей на місці скінчив життя. Як підозрілого в убивстві арештували Михайла Бідака з Довгомостиск, якого вину потверджує кілька „стшельців". Ходять чутки, що деякі круги роблять заходи, щоби Бідака поставлено перед наглий суд. — Оборону арештованого поручила родина адв. д-рові Білякові з Городка Ягайл.

— **За підпал.** У Ярославі на виїздовій сесії окружного перемиського суду почалася розправа за підпал проти Юрка Батога та Иосифа Якубовича. Акт обвинувачення закидає їм, що підпалили 5 господарів задля саботажу.

— **Вже прилюдно продають пиво.** Від листопада почали в Шікаго прилюдно продавати пиво. За три дні повстало около 2.000 пиварень. Місцева влада в Шікаґо оголосила, що продукцію та продажу пива в Шікаго можна починати, не ждучи аж конгрес формально скасує прогібіційні обмеження.

— **За вбивство і підпал.** Справа чотирьох селян з Верхрати за вбивство і підпал закінчилася щойно в пятницю в ночі. Миколу Мамчура і Галабурду увільнено, Космину засуджено на 6 літ, і Костюка на півтора. Мамчура боронили д-р Лев Ганкевич і Аскер, інших боронили д-р Шухевич, д-р Попель і Вайнсафт.

— **Засідання Фільольоґічної Секції** Наукового Т-ва ім. Шевченка відбудеться у вівторок 15. XI. в год. 18-й. — За дирекцію: **д-р І. Свенціцький.**

— **Подяка.** Отсим шляхом складаю в імені свому та товаришів політичних вязнів: Володимира Маркевича, Павла Вітрика, Мирослава Онишкевича, Іллі Куниці, Гриця Лісневича, Сергія Сомчинського і Зиновія Сомчинського, обвинувачених в належанні до „Укр. Військової Організації", щиру подяку пп. меценасам Самійлові Пілґірському та д-рові пос. Степанові Білякові за прекрасну оборону в процесі, що відбувся в Луцьку 4—5. ц. м. та усьому громадянству, яке допомогало нам морально й матеріяльно за час дворічного побуту у тюрмах у Варшаві, Ковлі і Луцьку. **Юрій Косач, студ. університету.**

— **Справлення помилки.** В рецензії на „Резолюції VII. Кр. Кооп. Зїзду" в останньому числі „Діла" надруковано „обяви **національного** господарювання" замісць „обяви **нереального** господарювання".

Подяка.

Усім, що взяли участь у похоронах нашого дорого Батька бл. п. **Самуїла Рудого**, а також тим, що прислали нам вислови співчуття, складаємо оцею дорогою сердечну подяку. — **Діти.**

З театру.

ВЕЛИКИЙ ТЕАТР: *„НАДТО ПРАВДИВЕ, ЩОБИ БУЛО ДОБРЕ"*, комедія на 3 дії *Б. Шова.*

Кожна нова песа Шова стає світовою літературною подією, заки ще її читали та виставили. Шов уміє у кожній зачіпати гостро за актуальні справи політики та моралі і провокувати опінію. Вже рік тому повідомляв він журналістів, що його нова комедія буде сатирою на Лігу Націй, торкнеться пекучих сексуальних проблем себто подружжа і виховання, ще й інших небезпечних тем.

Повних три і пів години слухаємо дискусій над нестійністю людських ідеалів. Сам Шов назвав свою останню песу „проповідями". Головна її тема — він сам. Усе життя із захопленням проповідував він ріжні правди: боронив раз таких, раз інакших, не так дуже тому, що вірив у них, а що природа наділила його талантом красномовства — розясновувати та переконувати. Найвищим ідеалом видалась йому воля одиниці, спромога жити свобідно. В імя цього ідеалу казав він зривати пута конвенціональної моралі та суспільних законів і „жити".

Та ось прийшла велика війна. І він сам, і його сучасники скінчивши її, нараз побачили, що лишаються без ідеалів. Коли міліони людей може чотири роки вирізувати інших в імя свободи та справедливости, в імя суспільної моралі та релігії, вирізувати тільки тому, що „тамті" належать до іншої нації, то що дивного, що після війни ті самі люди для власного інтересу будуть спокійно красти, грабувати та ошукувати. (Зі сцени Шов каже це так поетично, що вся авдиторія гуде від оплесків.)

Багато гарних і майже банальних правд каже нам в імені Шова його головний герой: — колишній капелян-проповідник і професійний злодій в одній особі. Це герой нашого часу. Весь світ проповідує і ошукує. Та війна відобрала сучасникам ще останню зброю: віру. Єдина доґма сучасности каже, що нема ніяких доґм. А проте проповідувати і навертати треба: навіть, якби ми (Шов каже про себе) не мали сказати нічого нового.

У цьому Шов безоглядно щирий. Скінчивши песу, побачив сам, що не сказав нічого нового. І коли відослав усіх своїх героїв за куліси, ще раз перед рампою викварив довгу, поетичну проповідь, наче на вічу, як це залюбки робить у Льондоні. І-ою своєю дією зробив він слухачам великий апетит; уже від половини II-ої пригадуємо собі його пригадку з кінця І-ої дії, що впродовж двох довгих дій буде він проповідувати і тому лишає для слухачів усі двері відчинені до виходу. Та це не поправляє справи. Вислухуємо з цікавістю до кінця його повчальні промови і виходячи з театру, кажемо собі: Шов таки сильно постарівся — стає нестерпно балакучий, себто нудний. Не помагає йому і щирість з якою самобичує себе. Із самих проповідей, хоч би найкращих, песи ще скласти не можна. Але Шов мусить писати тому, що це його єдиний фах, тому, що природа зробила його проповідником. І в цьому слабий пункт комедії Шова: вона надто правдива, щоби була добра.

Зате гра артистів і декорації кращі, ніж у дійсності.

м. р.

Дописи.

ОТИНІЯЩИНА. **(Колись і тепер. — Праця філії „Просвіти". — За будову Народнього Дому).** До війни цвіло українське національне життя в Отинії на кожному кроці. В „Просвіті", Соколі, Січі, Бесіді йшла жвава праця, на якій взорувалися доокличні села. Крім студентів високих шкіл, які в більшій скількости працювали з запалом і безінтересовно в місті та по селах, паралізуючи сильний тоді москвофільський рух в Отиніящині, було також чимало старших громадян, що своєю чесною працею причинювалися до розвитку народнього життя в повіті. Вислідом цієї спільної культурної праці було вступлення (в 1914 р.) більшої скількости юнацтва до У. С. С. Праця покійного вже Василя Павлусевича, Гасюків Івана й Омеляна, Іванюка і Ковальських не пішла намарно. Повоєнні роки принесли моральний і матеріяльний занепад. Отинія заснула сном блаженних. Не стало старих робітників; одні повмирали, другі виемігрували до Америки, інші не вернули ще з Чехословаччини. Таким робом з малими виїмками клигало життя в Отиніящині від 1923 до 1931 року. Аж з кінцем 1931 року нові сили відновили (в листопаді) філію „Просвіти", яку засновано ще у травні 1928 року. До виділу, на чолі котрого станув д-р Дрогомирецький, вибрано нових людей і настановлено спеціяльного урядовця проф. Володим. Гарасимюка. Вже 2. грудня 1931 року відбулася при участи відпоручників доокличних читалень та делеґата Матірнього Т-ва п. Гафтковича анкета, на якій обговорено план праці філії в майбутньому та рішено пробудити старі і засновувати нові читальні в цілому отинійському районі. Небавком перевела філія збірку на дар „Просвіті" у Львові, яка принесла 150 зол. 49 сот. Почалися поїздки організатора філії по сільських читальнях для переведення люстрації, помочі при закладанні нових читалень, аматорських гуртків, тощо та реферантів філії з відчитами. Читальні почали проявляти живішу діяльність, перестали жити самостійним життям, стали членами отинійської філії. У всіх 16 читальнях відбулися загальні збори, на яких були делеґати з Отинії з відповідними рефератами. Майже кожна читальня має свій діяльний аматорський гурток і хор, яким ревно опікується організатор проф. Гарасимюк. Гідна уваги є культурно-освітня праця у Вороні, одному з найсвідоміших сіл околиці, яке приступає тепер до будови власного Народнього Дому; дальше слідують села: Торговиця, Виноград, Гостів, Кривотули й інші. В самій Отинії має філія „Просвіти" власний аматорський гурток, який під проводом проф. Гарасимюка дає майже що-неділі вистави, та власний хор, зорганізований М. Дудою, який уже на Шевченківському святі в червні виступав в Оти-

ніі, Гостові. Закрівцях та в поході з нагоди Зелених свят. Новозаснована книгозбірня при філії має поверх 200 примірників добірної літератури і робить свою важну культурну працю. В липні ц. р. перевів люстрацію філії п. Гафткович зі Львова, яка випала зовсім похвально. Найболючіше відчуває Отиня й околиця відсутність української салі. Тому місцева філія „Просвіти" рішила перед 4-ма місяцями зарадити цьому лихові і вибудувати Народній Дім. Уже почалися збірки, від котрих не відказуються віддані народній справі громадяни, оподатковуючи себе навіть на поважніші суми. На ту ціль відбулося підчас ферій кілька фестинів і вистав, що принесли 222.50 зол. чистого доходу. Щасть Боже гарному почину!

ТЕРНОПІЛЬ. (Гостина театру Тобилевича. — Мазепинське свято в Тернополі з участю оперового артиста М. Голинського). З кінцем жовтня загостив до Тернополя станиславівський театр ім. Тобилевича, що дав тут девять вистав, переважно опереток. У Тернополі гостюють доволі часто ріжні українські театральні трупи (а є іх у нас понад 10), які найчастіше не стоять високо під мистецьким оглядом і часто наша міська публика їм не дописує. Серед цієї низки ріжних наших мандрівних театральних труп дуже корисно відріжняється трупа театру ім. Тобилевича. Імена артистов і артисток цієї трупи у нас загально відомі як театральних мистців і нераз тяжко сказати, хто з них грає краще, бо майже у кожного з них є божа іскра мистецтва. Аж жаль, що ця трупа з непересічним мистецьким ансамблем мусить скитатися як банда бездомних циганів і нераз просто примирати з голоду. Не вистарчають їй голословні признання. Тут треба для цього театру і матеріяльної піддержки. Так зроблено в Тернополі. У признанні за артистичну гру і в почутті потреби матеріяльної піддержки для нашої сучасної найкращої театральної трупи українські економічні установи в Тернополі зложили на потреби театру ім. Тобилевича готівкою пятьсот золотих, які і зложено до рук управи театру. В останній гостині театру ім. Тобилевича в Тернополі українська публика вповні дописала. За прикладом Тернополя повинні піти наші установи і в інших містах та своїм датком піддержати театр ім. Тобилевича як нашу важну культурно-мистецьку установу. — В середу 16 листопада ц. р. в год. 8. вечором відбудеться в салі Міщанського Брацтва в Тернополі заходом усіх місцевих українських установ Мазепинське свято у формі святочного концерту. До участи у цьому святі прошено з промовою автора трилогії „Мазепа" проф. Богдана Лепкого з Кракова і він радо згодився приїхати до Тернополя, але щойно в другій половині грудня ц. р., бо хвилево обовязки звання не дозволяють йому на виїзд із Кракова. На жаль, комітет, що влаштовує свято, не міг на такий довгий час відкласти Мазепинське свято, а то з огляду на те, що в грудні ц. р. „Тернопільський Боян" виступає з окремим концертом у честь М. Лисенка. Натомість у Мазепинському святі в Тернополі візьме участь наш відомий оперовий артист п. Михайло Голинський з власними окремими точками. Фортепяновий дострій п. Голинському і хорам обняла п. Ірена Любчак-Крехова, учителька Музичного Інституту. На концерті співатиме мішаний і мужеський хор „Тернопільського Бояна" під управою п. Вол. Менцінського, а святочну промову виголосить посол д-р Степан Баран. Сподіємося, що українці з Тернополя із ближчої та дальшої його околиці являться у дні 16. ц. м. на концерті святі якнайчисленніше, щоби гідно вшанувати память великого українського державника.

СПОРТ.

ЛЕХІЯ — УКРАЇНА 3:2 (3:0).

До цих товариських змагань виступили обі дружини в дещо ослаблених складах. Майже цілу першу половину грає Україна лише в десятку без розбитого Кіцили, якого відтак заступає Бутель II. Тоді-то має Лехія назагал легку перевагу і добуває троє воріт, при чому перші з центри Крука, який був на замітному „офсайді". Після половини образ гри зовсім зміняється. Весь час до кінця переважає сильно наша дружина, одначе насліддком нещасливої звизди і слабкого судді сходить із гриша переможеною. Ворота добуває Україна по вільнім Максимова і зі стрілу Гоцького II. До того наша дружина перестрілює вж 2 карні (!), які повинні були вирішити вислід змагань у її користь. Взагалі останніми часами видно щораз більшу невмілість у виконуванні карних, що крім великої шкоди для дружини (це бентежить грачів) знеохочує зовсім оправдано видців. Суддював нерішуче п. Менкес. Видців 300.

ЗМАГАННЯ ЗА МИСТЕЦТВО ЛІҐИ.

Львів: Погонь — Рух 2:1 (0:1). **Краків:** Варшавянка — Висла 2:1 (1:1). **Варшава:** Польонія — Леґія 1:0 (1:0). **Лодзь:** Л. К. С. — Гарбарня 6:1 (3:1). Доля мистця далі ще невияснена. Тимчасово на першому місці находиться львівська Погонь (28 п.), 2) Краковія, 3) Варта (по 27 п.), 4) Л. К. С. (26 п.). Кожна з цих дружин (крім Варти) може добути мистецтво.

Другі фінальові змагання за вхід до ліґи Подгуже — Леґія закінчилися знову ремісовим вислідом (0:0). Тому відбудуться ще треті вирішні змагання мабуть у Варшаві.

ЗА ВХІД І СПАДОК З А-КЛЯСИ.

За вхід до А-кляси золочівська Яніна перемогла у Львові Ютшенку 2:0, а змагання Корона — Яніна (у Золочеві 4:0) уневажнили. Веде Станиславовія (7 п.) перед Короною й Оґніском (по 6 п.).

За вдержання в А-клясі Гасмонея перемогла резерву Погоні 1:0 (0:0). Б. Орел — Чорні І. Б. 3:0 (в. о.).

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

Чорні (ліґа) — Рекорд 2:2 (0:2). Степ — Знесінчанка 3:0 (1:0). Т. Ш. Л. — Р. К. С. 3:0 (1:0).

МІЖНАРОДНІ ЗМАГАННЯ У БОКСІ.

ДОРТМУНД. Німеччина — Польща 14:2.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

В. Садовський: ПРАЦЯ В УСРР. Праці Українського Наукового Інституту. Варшава 1932. Стор. 150. 8°.

Ген. Марко Безручко: СІЧОВІ СТРІЛЬЦІ В БОРОТЬБІ ЗА ДЕРЖАВНІСТЬ. Каліш 1932. Стор. 82. 8°.

ЖУРНАЛИ.

ДЗВОНИ. Літературно-науковий журнал. Львів ч. 10 (19) за жовтень 1932. Зміст: Чи друга програна української нації? — У. Кравченко: Мистець. — Й. В. Гете: Міньон (перекл. Т. С.). — К. Р. Купер: Біля багаття. — Я. Курдидик: До Нової Землі. Сини. — У. Самчук: Волинь. — Н. Королева: На могилу вчителеві. — Джованні Паніні: Спомини та розважання про Леніна. — Єлдес Гукслей: Новий романтизм. — В. Заїкин: Проблеми української літер. критики й естетики в ліберальнім освітленні. — Проф. О. Мицюк: Тадей Р. Рильський (1840—1902). — Хроніка. — Рецензії. Е. Ю. Пеленський: Бібліографія української бібліографії. — Сентенції.

СТУДЕНТСЬКИЙ ШЛЯХ ч. 9—10. Рік II. Львів 1932. вересень—жовтень.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 14. XI. 1932 за масло експортове та десерове пріма 3·00 зол., за літру молока 21—23 сот., літру сметани 0·90 зол., копу яєць 7·00 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Вівторок, 15. XI. год. 7.30 веч. „Занадто правдиве, щоби було добре" (Абон. 3).

Середа, 16. XI. год. 7.30 веч. Концерт чілійця-пяніста Клявдіо Арву.

Четвер, 17. XI. год. 7.30 „Занадто правдиве, щоби було добре".

Пятниця, 18. XI. год. 7.30 „Занадто правдиве, щоби було добре" (закуплена вистава).

Субота, 19. XI. год. 3.30 попол. „Піноккіо" байка для дітей.

Субота, 19. XI. год. 7.30 веч. Опера.

Театр Ріжнородностей.

Гостинний виступ Українського Театру ім. Тобилевича.

Вівторок, 15. XI. год. 7.45 веч. „Грішниця на острові Паґо-Паґо" екзот. песа Моґема й Колтона.

Середа, 16. XI. год. 7.45 веч. „Сорочинський ярмарок" нар. песа на 4 дії за Гоголем.

Четвер, 17. XI. год. 7.45 веч. „Бродвей" песа в 3 діях Денінґа й Дебота.

Пятниця, 18. XI. год. 7.30 веч. „Поцілуй перед зеркалом" (премієра — Абон. 3).

Кіна.

АДРІЯ: „Пат і Паташон як пехоці" і „Мароко" (з Марленою Дітріх).

АПОЛЬО: „Непотрібна".

АТЛЯНТІК: „Пісня ночі".

КАСІНО: „Пісня ночі".

КОЛІСЕЙ: „Люди на тіаці", ревія „Веселе жий".

КОПЕРНИК: „Білява Венера" (з Марленою Дітріх).

МАРУСЕНЬКА: „Білява Венера" (з Марленою Дітріх).

МІРАЖ: „Трейзер Горн".

ОАЗА: „Вулиця осуджених душ".

ПАЛЯС: „Ц. к. команда сердець" (сценарій Рода Роди).

ПАН: „Бомби над Монте Карльо".

ПАСАЖ: „Карменсіта", звук. комедія та тижневик.

ПРОМІНЬ: „Магараджева фаворита" й ревія.

СТИЛЕВЕ: „Вілєста Бурівні: „Під куртелею".

УТІХА: „Кво вадіс" з Емілем Янінґсом.

ХИМЕРА: „Бунт молодости".

Закордонне радіо.

Вівторок, 15. листопада 1932.

Кенігсберг (217,1) 11.30 Концерт оп. оркестри, **Ляйпціг** (389,6) 20.00 „Ельґа" Г. Гавптмана, **Міляно** (331,4) 20.30 Оперетка, **Штутгарт** (360,6) 20.00 „Гієронімус Кніккер" ком. оп. Дітерсдорфа, **Білгород** (430,4) 11.00 Концерт, 19.30 Циг. музика, **Рим** (441,2) 20.45 „Масковий баль" оп. Вердія, **Прага** (488,6) 19.20 Концерт, 20.20 Чеські та словацькі пісні, **Харків** (937,5) 10.00, 15.00, 16.35, 19.00 Концерт, 12.15 Українська музика, 17.00 Мист. трансм., 24.00 Танк. музика.

Середа, 16. листопада 1932.

Ляйпціг (389,6) 20.15 „Реквієм" Вердія, **Братислава** (278,8) 12.30 Концерт, **Брно** (341,7) 20.00 Симф. концерт, **Гамбург** (372,2) 12.40, 18.00 Концерт, **Рим** (441,2) 13.00, 20.45 Концерт, **Рига** (525,4) 16.00 Концерт солістів, 20.15 Спів, Марія Куренко, **Мінхен** (532,9) 13.00, 19.05 Концерт, 17.00 Спів, Роза Вальтер, **Будапешт** (550,5) 19.30 Опера, **Харків** (937,5) 10.00, 14.30, 15.00, 16.35, 19.00, 24.00 Концерт.

Львівське радіо.

Вівторок, 15. листопада 1932.

11.40 Огляд преси, 11.58 Час, 12.10 Грамофон, 13.20 Метеор. комунікат, 15.40 Господ. комунікат, 15.55 Комунікат уряду фіз. виховання, 16.00 Муз. загадки для молоді, 16.15 „Псих. основи нових програм" для вчителів, 16.30 Грамофон, Сільва рерум, 16.40 „Чародійна сила книжки", 17.00 Симф. концерт, комунікат для рибалок, 18.00 Легка музика, біжучі вістки, 19.00 „Траґізм", 19.15 Всячина, 19.30 Гумор вел. музик (Гайдн), 19.45 Прес. рад. денник, 20.00, 21.15 Концерт, 21.05 Спорт. вістки, прес. рад. денник, 22.00 Найбільші клопоти, опов., 22.15 Спів, Ела Бендер, 22.40, 23.15 Танк. музика, 22.55 Комунікати, 23.00 Оп. арії.

Середа, 16. листопада 1932.

11.40 Огляд преси, 11.58 Час, 12.10, 17.15 Грамофон, 13.20 Метеор. комунікат, 15.40 Господарський комунікат, 16.00 Для дітей: „Танцювала риба з раком", „Загадки", 16.25 Грамофон, Сільва рерум, 16.40 „Про комізм", 17.00 Відчит для учителів, 17.40 „Зимові моди", 18.00 Легка музика, біжучі вістки, 18.55 Літер. балачка, 19.10 Всячина, 19.30 „Чи театр потрібний сучасній людині", 19.45, 21.00 Прес. рад. денник, 20.00 Пісні й балади, Арт. Біччо (бас), 20.25 Спів, Добровольська (сопран), 20.40 Мандоліністи, 20.55 Спорт, 21.08 Солісти, 22.00 На озиді, 22.15, 23.00 Танк. музика, 22.40 Відчит у чужій мові, 22.55 Комунікати.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

НАКИДКИ брокати від 3.80 зол., ковдри, постілі, фіранки, капи, портієри найдешевше **Фрайліх**, Львів, Сикстуська 21.

ПРЕГАРНА площа на сов'ганку на Личакові при вул. Крупярській ч. 15 до винайму. Добра локаця капіталу. Власність Читальні „Просвіти". Оферти слати на адресу о. Чемеринський Яр. вул. Личаківська 82. 813 2—5

ОКАЗІЙНО до продання американська машинка до писання з українськими черенками, марки „Юст". Оглянути у фризієра, Львів, Льва Сапіги 47. 818 2—2

ПОКІЙ умебльований, кухня уряджена, передпокій, лазничка до винайму. Домініканська 11, II. м. 8. 820 2—3

КАГАНЦІ, ретязі, линвочки, шорки виконує, направляє найдешевше робітня римарсько-галянтерійна Н. Барера, Сикстуська 2. 370 18-33

НЕ ЗНАЄ що добре той, хто не пив кави і не їв тісточок у цукорні м. Стецькова, Миколая 17. 758

УЧИТЕЛЬ, літ 26, посада державна, ожениться з пристійною жінкою (молодшою) матеріяльно незалежною. Зголошення до Адміністрації під „Пристійний". 831 1—1

ШУКАЮ МАТЕРІ. Казимир Примаків, у родж. у Львові дня 25. вересня 1908 р., охрещений там у костелі св. Анни, нешлюбний син Марії Примаків, шукає своєї матері! Будучи на чесній посаді у Варшаві, хочу навязати контакт із рідною матерю, якої ніколи на очі не бачив! Ласкаві інформації „Казимир", Бюро Оголошень Петрашек, Варшава, Маршалковська 115. 829 1—1

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.